

Ohlášky – neděle 16. 4. 2023

Dnes prožíváme **2. neděli velikonoční (Božího milosrdenství)**.

➤ Příští neděle 23. 4. 2023 bude **3. neděle velikonoční**.

➤ Vzhledem ke koncertům v kostele budou ještě tento týden do čtvrtku mše ve farní kapli.

➤ V úterý **18. 4. 2023 od 17:00** se v našem kostele sv. Václava v Lovosicích koná **Velikonoční koncert pro Charitu Lovosice**. Vystoupí sbory: Tutti Pazzi – sbor z Gymnázia, Koťátka a Koťata – sbory z 1. ZŠ, Školáček – sbor ze ZŠ Všehrdova.

➤ 19. 4. 2023 v 18h Kostel sv. Václava v Lovosicích se koná **ABSOLVENTSKÝ VARHANNÍ KONCERT** studentů konzervatoře třídy MgA. Přemysla Kšici představí se Natálie Koprivová, Alžběta Imrichová a Jiří Kleker.

➤ V pátek **21. 4. 2023 v 18:00–19:30** bude další **Boží Jam session** – večer chval, tentokrát už v kostele sv. Václava (Václavské nám., Lovosice).

➤ V pátek, 21.4. od 19:00 **Charita Lovosicicé pořádá Ples v LovoCafe**. Zájemci o vstupenky se mohou hlásit v azylovém domě v ul. Karla Malického Lovosice.

➤ V neděli 23.4. 2023 v 15 hod. vás zvou na poutní mši svatou do **kostela sv. Vojtěcha v Počaplech**. **Pěší poutníci vyjdou ve 12 hod.** od kostela Všech svatých. Podrobnosti najdete na webových stránkách farnosti Všech svatých.

➤ Farnost Teplice pořádá **20. 5. 2023 farní pout** autobusem **do Čihoště**. Bylo by možno se k této pouti připojit. Pokud by někdo měl zájem, tak se hlase co nejdříve u P. Ladislava Nádvořníka.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 21 (2023)
16. 4. 2023

2. neděle velikonoční

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Youcat (70. část)

Z tohoto nepatrného semínka se rozvinulo sociální učení. Papež Lev XIII. na ně navázal a ve své encyklice *Rerum novarum* vyslovil v článku 17 větu, která má sílu jako úder kladiva. Na tehdejší dobu byla v rámci papežského dokumentu něčím neslychaným: „Ošidit však někoho o povinnou mzdu je velký hřích!“

V čem ale spočívá jádro sociálního učení církve?

Sestává ze čtyř principů: z principu personality, solidarity, subsidiarity a společného dobra. Co se tím chce říci?

Princip personality znamená: „Nejvyšší zásadou této nauky je tvrzení, že jednotliví lidé jsou základem, účinnou příčinou a cílem každého společenského zřízení; lidé od přírody obdařeni společenskou povahou a zároveň povolání k vyššímu řádu, který přirozenost přesahuje a pozvedá“ (Mater et Magistra 219). Jednotlivec ve své důstojnosti a svobodě je pod Boží ochranou, tedy zcela prvořadý; nikdy se nesmí stát živým terčem nebo být jinak účelově využíván.

Princip solidarity znamená, že všichni společně musí přiložit ruku k dílu. Teprve tehdy může začít vznikat spravedlivé společenské zřízení, které každému jednotlivci zaručí naplnění základních potřeb. Tam, kde jednotlivec nemá dost sil k naplnění svých základních potřeb, musí přijít na pomoc společnost.

Princip subsidiarity znamená, že úkoly, kterých se mohou zhostit menší jednotky, jim také mají být svěřeny. Úkolem rodiny je výchova dětí; státní orgány mohou intervenovat subsidiárně (= podpůrně) teprve tehdy, když úkol přesahuje síly a možnosti rodiny.

Princip společného dobra říká, že se autorita státu se musí zaměřovat na společné dobro všech, i těch nejslabších, aby se tak společnost nestala rejdištěm skupinových či elitářských zájmů.

Kromě těchto čtyř principů se sociální učení církve dále intenzivně zabývá tématy spravedlnosti, míru a ekologicky udržitelného rozvoje.

„Sociální stát, který přímo zasahuje do společnosti a upírá jí díl její odpovědnosti, působí ztrátu lidské energie a přebujelost státních aparátů, které ovládá více byrokratická logika než snaha sloužit občanům. Ruku v ruce s tím jde nesmírné zvyšování výdajů.“ říká papež sv. Jan Pavel II. (1920-2005)

Kdysi někdo o katolickém sociálním učení prohlásil, že je to velký „**neobjevený poklad církve**“. Protože

církev je univerzální a nemůže si ji přivlastnit žádná moc, národ, zájmová skupina či průmyslový koncern, má nesmírnou sílu. Možná takovou, která dokáže proměňovat svět.

Youcat (71. + 72. část)

Co je to modlitba? Promluvíme si o tom, jestli naše volání, slova a písně dorazí až tam nahoru. Jestli ON nás slyší. Nebo jestli jen dorážíme na nebe slovy, ale naše slzy či jásot zůstanou bez odezvy – v hluchém vesmíru. Proč je člověk povolán k modlitbě? Jaká je největší touha člověka?

K životu křesťana patří modlitba. Slyšíme to znovu a znovu. Dobře si vzpomínám na dobu, bylo mi asi tak dvacet let. Snažil jsem se být křesťanem, ale nemohu říci, že jsem se opravdu uměl modlit. Jednoho dne jsem se po nějaké době ocitl znovu v kostelní lavici. Poklekl jsem, a zaujal určitou tělesnou pozici. Ale bylo to, jako bych stál vedle sebe a pozoroval se. Neztratil jsem hlavu. Jen jsem prostě nedokázal překročit sebe sama. Naštěstí jsem později učinil nádhernou zkušenost, že je možné dotknout se jiné skutečnosti – nebo spíše nechat se jí dotknout. Prozatím nazvu tuto vyšší úroveň skutečnosti Boží přítomností. Mimořádně hlubokou zkušenost s modlitbou jsem udělal v Taizé. Pokud jste zatím ještě nikdy neslyšeli o této malé francouzské vesničce v Burgundsku, vězte, že tam žije komunita pohostinných mnichů, kteří ve svém klášteře každý rok v létě přijímají tisíce mladých lidí. Ti sem přijíždějí z celé Evropy, z Afriky, Ameriky a Asie. Přicházejí, protože v Taizé je Boží přítomnost do značné míry hmatatelná. První zkušenost, kterou člověk v Taizé učiní je, že jsou tu i druzí, které sem přivedla tataž touha po Bohu jako mě. A to je skvělé – se svým nejniternejším přáním tedy nejsem na světě sám.

Už velký **Augustin** (354-430) prohlásil: „Veliký jsi, Hospodine, a veškeré chvály hodný, tvá moc je veliká a tvá moudrost bez míry.... A přece tě chce člověk, částička tvého stvoření, chválit. Ty ho povzbuzuješ, aby tě s radostí chválil, neboť jsi nás stvořil pro sebe a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“

„Myslím, že modlitba není nic jiného než rozhovor s přítelem, se kterým se rádi často setkáváme, abychom si popovídali, protože nás má rád.“ říká sv.

Terezie z Avily (1515-1582)

(z knihy *Youcat: Kurz víry*)

Texty k rozjímání z 2. velikonočního týdne

Neděle 16. 4. – Jan 20,19-31: „Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili...“ Janovo evangelium neobsahuje blahoslavenství, jak je známe z Matouše či Lukáše. Ale velkým vrcholem setkání učedníků se Vzkříšeným jsou tato slova směřovaná Tomášovi. Díky jemu zaznívají ke všem, kdo chtějí Ježíše následovat, ale nikdy ho neviděli. Nejde o to spekulovat, jak dokázal projít dveřmi... Ale vyznat: „Můj Pán a můj Bůh.“ Tomášova zatvrzelost, která asi byla inspirována hněvem nebo závistí ostatním, není cesta, jak si na Bohu vytroucovat dotyk Zmrtvýchvstalého. Cesta vede přes pokornou připravenost setkat se s ním, až přijde.

Pondělí 17. 4. - Sk 4,23-31: Po otřesném zážitku – věznění – vytryskla společná modlitba. Následuje po ní naplnění Duchem svatým a další vyslání. Takto se církev posunuje dopředu dodnes.

Úterý 18. 4. - Sk 4,32-37: Sdílení společného majetku vycházelo z dobrovolnosti. Jakýkoli jiný pokus by byl odsouzen k nezdaru. Je to možné tam, kde je chuť sdílet víru společně!

Středa 19. 4. - Sk 5,17-26: Dnes mohu zvláště myslet na ty, kdo se kvůli hlásání evangelia dostali do vězení. Jsem si vědom, že těžkosti hrozí i mně, pokud budu Kristovo evangelium brát vážně?

Čtvrtek 20. 4. - Sk 5,27-33: Pronásledování a nenávisť se stupňují. I dnes na mnoha místech. Ale Boží slovo ze světa sprovodit nelze!

Pátek 21. 4. - Sk 5,34-42: Radost, že směli pro evangelium trpět. Nechybí v naší společnosti, tak bohaté na zážitky, právě tento druh radosti?

Sobota 22. 4. - Sk 6,1-7: Církev se i dnes šíří tím, že pověřuje druhé službou. Máme odvahu se o své pravomoci dělit? Důvěřujme víc Duchu svatému, který církev vede...